

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
1. december 1994

Sag T-502/93

Fernanda Coen-Porsini
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – skat til Fællesskaberne – beskatningsgrundlag – sammenlægning af løn og efterladtepension – bidrag til den fælles sygeforsikringsordning trukket fra løn og efterladtepension«

Fuldstændig gengivelse på italiensk . . . . . II - 949

Angående: Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om, dels at beregne sagsøgerens skat til Fællesskaberne på grundlag af det samlede beløb af sagsøgerens løn og efterladtepension, dels at opkræve et bidrag til den fælles sygeforsikringsordning på grundlag af den nævnte pensions størrelse.

Udfald: Frifindelse.

Resumé af dom

Sagsøgeren, der var tjenestemand i lønklasse A4 ved Kommissionen, har fra den 1. september 1992 og indtil den 1. august 1993, da hun blev pensioneret, oppebåret efterladtepension efter sin afdøde ægtefælle, som var tjenestemand ved Kommissionen.

Sagsøgeren har med sit søgsmål anfægtet den omstændighed, at både hendes skat til Fællesskaberne og hendes bidrag til De Europæiske Fællesskabers institutioners sygeforsikringsordning (herefter benævnt »den fælles ordning«) er blevet beregnet på grundlag af sagsøgerens samlede indkomst, der udgøres af hendes løn og efterladtepensionen.

Realiteten

1. Det første anbringende om, at forordning nr. 260/68 er tilsidesat

Retten fastslog, at Fællesskabernes skattesystem, som blev indført med Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 af 29. februar 1968 om fastlæggelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber foreskriver en progressiv beskatning på grundlag af hver modtagers samlede indtægter med henblik på beregning af beskatningsgrundlaget (præmis 18).

Kravet om sammenlægning af indtægter med henblik på beregning af skatten fremgår af selve ordlyden af forordningens artikel 3 og 4. Hvor fællesskabslovgiver har ønsket at udelukke anvendelse af reglen om sammenlægning, er der fastsat udtrykkelige bestemmelser herom, f.eks. artikel 3, stk. 3, 4 og 5, artikel 6, stk. 1, samt artikel 13. Reglen om sammenlægning finder således anvendelse på samtidig udbetaling af løn og efterladtepension; dette sammenfald er ikke anført blandt de undtagelsestilfælde, som omhandlet i ovennævnte bestemmelser (præmis 19-22).

2. Det andet anbringende om, at vedtægtens artikel 79 er tilsidesat

Vedtægtens artikel 79, stk. 1, bestemmer, at en tjenstemands enke er berettiget til efterladtepension lig med 60% af den alderspension, som hendes ægtefælle ville have haft krav på ved sin død (præmis 27).

Retten fandt, at denne artikel alene fastlægger betingelserne for beregning af efterladtepensionens størrelse, på grundlag af hvilken der efterfølgende skal foretages en beregning af den efterlevende ægtefælles økonomiske krav bl.a. under hensyntagen til skat til Fællesskaberne. Da artikel 79 ikke indeholder nogen undtagelsesregel i forhold til hovedreglen om sammenlægning af indtægter med henblik på beregning af denne skat, er den af Kommissionen foretagne skatteberegning korrekt (præmis 28, 29 og 30).

3. Det tredje anbringende om, at almindelige retsgrundsætninger, herunder især proportionalitetsprincippet, er tilsidesat

Ifølge Retten fremgår det såvel af vedtægtens artikel 72-76 i afsnit V, kapitel 2, dvs. kapitlet om social sikring, som af ordningen vedrørende sygesikring for tjenstemænd, hvortil ovennævnte artikel 72 henviser, at den indførte ordning er bidragsbaseret, således at en tjenstemand i kraft af sin tilslutning til den fælles ordning, er forpligtet til at betale et bidrag og har ret til godtgørelse af alle de i ordningens artikel 1 anførte udgifter (præmis 37).

Størrelsen af det bidrag, som den tilsluttede skal betale, fastsættes imidlertid ikke under hensyn til de ydelser fra den fælles ordning, som den tilsluttede har ret til, men under hensyn til vedkommendes bidragsevne, dvs. af den tilsluttedes samlede indtægter. Heraf følger, at proportionalitetsprincippet vedrører forholdet mellem hver enkelt tilsluttets bidragsevne og størrelsen af vedkommendes bidrag, men på ingen måde forholdet mellem størrelsen af disse bidrag og størrelsen af de sygeforsikringsydelse, som den tilsluttede har ret til (præmis 39).

Følgelig er en opkrævning af bidrag, beregnet på grundlag af forskellige indtægter af fællesskabsoprindelse, som oppebæres af en og samme person, ikke i strid med proportionalitetsprincippet, da denne opkrævning til stadighed er proportional med den tilsluttedes bidragsevne (præmis 40).

Konklusion:

Sagsøgte frifindes.